

Sreda, 10. marec 2010

Davki na finančne transakcije

P7_TA(2010)0056

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2010 o davkih na finančne transakcije – izvajanje v praksi

(2010/C 349 E/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. aprila 2009 o vrhunskem srečanju skupine G 20 2. aprila 2009 v Londonu ⁽¹⁾,
  - ob upoštevanju izjave voditeljev, podane po vrhunskem srečanju skupine G20 24. in 25. septembra 2009 v Pittsburghu,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. oktobra 2009 o vrhunskem srečanju skupine G20 24. in 25. septembra 2009 v Pittsburghu ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju sporočila s srečanja finančnih ministrov in guvernerjev centralnih bank skupine G20 7. novembra 2009,
  - ob upoštevanju sklepov z zasedanja Evropskega sveta 10. in 11. decembra 2009, zlasti odstavek 15,
  - ob upoštevanju izjave predsednika Barrosa, ki jo je 15. decembra 2009 podal Evropskemu parlamentu,
  - ob upoštevanju pisma švedskega finančnega ministra predsedstvu sveta z dne 18. januarja 2010 o uvedbi pristojbine za stabilnost v državah članicah,
  - ob upoštevanju Direktive Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala ⁽³⁾,
  - ob upoštevanju predloga Komisije za direktivo o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z obravnavo zavarovalnih in finančnih storitev (KOM(2007)0747),
  - ob upoštevanju vprašanja Komisiji z dne 24. februarja 2010 o davkih na finančne transakcije – izvajanje v praksi (O-0025/2010 – B7-0019/2010),
  - ob upoštevanju členov 115(5) in 110(2) svojega Poslovnika,
- A. ker je Parlament pozdravil raziskovalno delo, vpeljeno na ravni G20 po vrhunskem srečanju v Pittsburghu septembra 2009 in usmerjeno proti mednarodnemu okviru za obdavčitev finančnih transakcij,
- B. ker je Parlament zahteval hiter napredek, s čimer bi se zagotovilo, da tudi finančni sektor prispeva svoj del h gospodarskemu okrevanju in razvoju, saj je sedaj precejšen delež stroškov in posledic finančne krize na ramenih realnega gospodarstva, davkoplačevalcev, potrošnikov, javnih storitev in družbe na splošno,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2009)0330.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2009)0028.

⁽³⁾ UL L 46, 21.2.2008, str. 11.

Sreda, 10. marec 2010

- C. ker je Evropski svet poudaril, kako pomembno je, da se obnovi gospodarski in družbeni dogovor med finančnimi institucijami in družbo, ki ji služijo, ter da se zagotovi, da bo javnost deležna uspehov razcveta in zaščitena pred tveganji; ker je Evropski svet v zvezi s tem spodbudil Mednarodni denarni sklad, naj v svojem poročilu preuči vse razpoložljive možnosti, med drugim tudi globalno obdavčitev finančnih transakcij; ker je Evropski svet tako pozval Svet in Komisijo, naj opredelita ključna načela, ki jih bo treba spoštovati v novi svetovni ureditvi,
- D. ker je več držav članic zahtevalo davek na finančne transakcije,
- E. ker so nove regulativne pobude, kot so ukrepi proti davčnim oazam, odprava zunajbilančnih vrzeli, zahteve za borzno trgovanje in uporaba registrov trgovanja za registracijo izvedenih finančnih instrumentov, jasno spremenile obseg političnega posredovanja na tem področju,
- F. ker Komisija po vprašanjih, postavljenih na sestanku med Odborom za ekonomske in monetarne zadeve in komisarjem, odgovornim za obdavčevanje, dne 6. oktobra 2009, in v skladu s potrditvijo predsednika Barrosa v izjavi Parlamentu dne 15. decembra 2009, trenutno razvija načrte za „inovativno financiranje“ v okviru svetovnih izzivov, ki bi vključevali tudi davek na finančne transakcije, da bo lahko ob pravem času pripravila predloge,
- G. ker Mednarodni denarni sklad sedaj v okviru zahtev z vrhunškega srečanja G20 v Pittsburghu 24. in 25. septembra 2009 zbira mnenja javnosti o vprašanju obdavčenja v finančnem sektorju,
- H. ker davki in dajatve na finančne transakcije v državah članicah obstajajo v različnih oblikah; ker ti nacionalni davki in dajatve ponavadi pokrivajo le transakcije izbranih sredstev; ker sta Belgija in Francija na nacionalni ravni sprejeli zakonodajo o davku na devizne transakcije, vendar jo bosta začeli izvajati le, če bo vpeljana tudi na ravni EU,
- I. ker za razliko od drugih oblik obdavčitve posredni davki na zbiranje kapitala, kot so dajatev na kapital, kolkovina na vrednostne papirje ter dajatev na prestrukturiranje, povzročajo diskriminacijo, dvojno obdavčevanje in neskladja, ki so v nasprotju s prostim pretokom kapitala,
- J. ker je v zadnjem desetletju obseg finančnih transakcij v primerjavi z obsegom trgovanja z blagom in storitvami precej in izjemno hitro narasel, kar je mogoče med drugim pripisati hitro rastočemu trgu z izvedenimi finančnimi instrumenti,
- K. ker imajo voditelji skupine G20 kolektivno odgovornost za ublažitev socialnih posledic krize, tako v državah članicah kot tudi v državah v razvoju, ki so jih hudo prizadeli posredni učinki krize; ker bi davek na finančne transakcije prispeval h kritju stroškov, nastalih zaradi krize,
1. meni, da bi morala Evropska unija v mednarodnem okviru srečanj skupine G20 zavzeti skupno stališče glede možnosti o tem, kako naj finančna industrija pošteno in stvarno prispeva k plačevanju vseh bremen, ki jih je povzročila realnemu gospodarstvu, in bremen, povezanih z vladnimi intervencijami za stabilizacijo bančnega sistema; meni, da bi morala EU z ozirom na vrsto odprtih možnosti za ukrepanje vzporedno in v skladu z delom skupine G20 razviti lastno strategijo;
  2. s ciljem, da bi dosegli skladno stališče EU, temelječe na objektivni analizi, meni, da mora Komisija dovolj zgodaj pred naslednjim vrhunskim srečanjem G20 pripraviti oceno učinka svetovnega davka na finančne transakcije ter raziskati njegove prednosti in slabosti;

Sreda, 10. marec 2010

3. poziva Komisijo, naj v svoji oceni pozorno preuči naslednje vidike:
  - (a) izkušnje z davki na finančne transakcije v preteklosti, zlasti kar zadeva izogibanje davkom ter selitev kapitala oziroma storitev na druga mesta, pa tudi vpliv takšnih davkov na posamezne vlagatelje ter mala in srednje velika podjetja;
  - (b) prednosti in slabosti uvedbe davkov na finančne transakcije samo v Evropski uniji v primerjavi z njihovo uvedbo na svetovni ravni in glede na trenutne razmere;
  - (c) možnosti ustvarjanja precejšnjih prihodkov v primerjavi z drugimi viri davčnih prihodkov, stroški zbiranja in porazdelitev prihodkov med državami;
  - (d) dejstvo, da je treba pri ocenjevanju morebitnih prihodkov iz naslova davkov na finančne transakcije na svetovni ali evropski ravni upoštevati različne možnosti oblikovanja, hkrati pa izmeriti povečanje stroškov za transakcije na vseh potencialnih trgih (posli na urejenih borzah, prosta prodaja) ter za transakcije med podjetji (B2B) in med podjetji in potrošniki (B2C);
  - (e) dejstvo, da mora ocena upoštevati tudi možnost dolgoročnih in kratkoročnih vplivov različnih možnosti na ravni in stabilnost cen, pa tudi na finančne transakcije in likvidnost;
  - (f) kako oblikovati davek na finančne transakcije, da bo ublažil negativne stranske učinke, do katerih ponavadi pride pri posrednih davkih na zbiranje kapitala;
  - (g) v kolikšni meri bi davek na finančne transakcije prispeval k stabilizaciji finančnih trgov v smislu učinka na prekomerno sklepanje kratkoročnih trgovskih poslov in špekulacije ter učinka na preglednost;
  - (h) ali bi lahko davek na finančne transakcije preprečil finančno krizo v prihodnosti, ker bi se osredotočil na določene tipe „neželenih“ transakcij, ki bi jih opredelila Komisija;
4. poudarja, da se mora katera koli rešitev obvezno izogibati zmanjšanju konkurenčnosti EU ali oviranju trajnostnih naložb, inovacij in rasti, od katerih imata korist realno gospodarstvo in družba;
5. poudarja, kako pomembno je upoštevati potrebo, da mora bančni sektor nabrati zdrav kapital ter zagotoviti, da bo bančni sistem sposoben financirati naložbe realnega gospodarstva in da bo onemogočeno pretirano tveganje;
6. poziva Komisijo in Svet, naj ocenita možnosti uspeha različnih davkov na finančne transakcije, s katerimi bi prispevali v proračun EU;
7. poziva Komisijo in Svet, naj ocenita v kolikšni meri bi bilo mogoče možnosti, ki jih preučujeta, uporabiti kot inovativne finančne mehanizme, s katerimi bi v državah v razvoju podprli prilagajanje podnebnim spremembam in ublažitev njihovih posledic, ter za financiranje razvojnega sodelovanja;
8. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski centralni banki ter vladam in parlamentom držav članic.